

KÖRTVÉLYES

14. SZÁM 2019/09

A TINNYEIEK INGYENES, FÜGGETLEN, KÖZÉLETI ÉS KULTURÁLIS LAPJA

A katolikus templom felújítása

példás közösségi összefogással2

Felhívás és lehetőség Tinnyén

az önkormányzati választások jelöltjeinek
és a tinnyei választópolgároknak.....3

Félix, a kölyök kaméleon

17–18. rész.....3

Miért szeret Tinnyén élni?

körkérdés.....4

Életút-interjú, 4. rész

avagy Sanyi bácsi meséi.....6

A TINNYEI SZENT ANNA TEMPLOM FELÚJÍTÁSA

közös erővel

A tinnyei római katolikus Szent Anna templom az 1700-as évek végén több évtizednyi építőmunka után készült el. Az évszázadok igencsak megviselték az épületet. A tetőszerkezete elkorhadt, a palatető lemezei rendszeresen lecsúsztak, melyeket Berze Józsi kántor életveszélyes mutatóványok árán próbált időről dőre helyreigazítani. Még nagyobb bátorság volt a toronysisak bádoglemezeit javítani. A tönkrement, lyukas ereszcatornából ráfolyt a víz a falra, nedvesedést és a homlokzat sérülését okozva. A belső tér hasonlóan felújításra szorult, az elektromos rendszer elavult, a festés is kezdett kopni.

Jó néhány éve elkezdődtek a tervszerű felújítási munkák, melyet a műemlék-felügyelet szakmai vezetése mellett folytak. Helyi vállalkozók keze munkáját is dicséri a megszállt templom: Ördög Zoli ács és csapata a tető felújításán munkálkodott, Urbán Józsi végezte a villamos felújítást. Mára lépcsőről lépésre sikerült teljesen megújítani Isten házát.

Az első pályázat a tető komplett cseréjét célozta 2009-ben. Ez volt az első nagyobb munka. A régi tetőszerkezet anyagának vizsgálata után arra jutottunk, hogy nem érdemes a tartóelemeket javítani, jobb, ha a tető egész cseréjét végezzük el. Érdekes látványt nyújtott a tető nélküli templom. (1. ábra).

Az új gerendák masszívak, a falak tetejére vasbeton koszorúra lett ültetve az új tető, a cserép fedés pedig esztétikusabb is. Nem sokkal később a torony sisakja is cserére került. Erre a második elnyert pályázat biztosított forrást. Külön érdekesség, hogy a teljes sisakot a földön készítették el, készen emelte egy daru a helyére (2. ábra). A fedéshez használt drága rézlemezeket éjszakánként őriztük a biztonság kedvéért. Az egyházközségtől minden éjszaka vállalkozott valaki az éjjeli őrzésre. Én Payer Janival voltam beosztva az egyik éjszakára. Beszélgettünk, beszélgettünk, de hajnalban engem már elnyomott a buzdóság...

1. ábra, Így nézett ki a templom tető nélkül a felújítás alatt (fotó: György Attila)

Újabb pályázatok elnyerésével a teljes villamos rendszer lecserelésre került, szép csillárokat sikerült beszerezni (3. ábra). Ezután következett a belső festés. A meszelés megkezdése előtt alapos feltáró munkát végeztek a szakemberek korábbi falfestések után kutatva. A csodával határos módon viszonylag jó állapotban kerültek elő az eredeti barokk díszítések. Újabb pályázatokkal sikerült restaurálni ezeket az évszázadokon át rejtett kincseket.

A 4. ábra a szentély boltozatát mutatja (a 3-4. ábrákat lásd a 8. oldalon [a szerk.]).

A felújításhoz szükséges anyagi forrásokat az önerőn kívül legnagyobb részben állami pályázatokkal sikerült biztosítani, jelentős összegekkel járult hozzá a költségekhez a Székesfehérvári egyházmegye.

Isten áldása legyen az önzetlen segítőkön!

György Attila,
a tinnyei római katolikus
egyházközség világi elnöke

(folytatás a 8. oldalon)

2. ábra, Az új toronysisak a Jászfalusi úton várja, hogy a daru a torony tetejére emelje (fotó: Ócsai Sándor, forrás: templomtorony.hu)

„A Tinnyei római katolikus templomnál az új magaslesi megfigyelő ezután egy újonnan készült borovi fenyőből készült, ám a régi süvegéből átmentett, nyugalomra biztató tölgy császárfával együtt került az építmény tetejére.

Külön köszönet a Tinnyeieknek, és a községen átutazóknak a nagy türelmükért, mikor a daru emiatt az újtukat állta.

Tisztelettel: Ócsai Sándor”

(forrás: templomtorony.hu)

Nagy esemény egy falu életében egy önkormányzati választás. A döntés 5 évre szól és egyáltalán nem mindegy, kik kerülnek a falu élére. Tinnyén **1 polgármesterjelöltre** és legfeljebb **6 képviselőjelöltre** lehet majd voksolni. Sok esetben azonban kevés információ áll rendelkezésre ahhoz, hogy **2019. október 13-án** megfontolt döntést lehessen hozni.

Szeretnénk ezen a lehetőségünk szerint segíteni, és a leghitelesebb módon tájékoztatni tisztelt olvasóinkat a 2019. évi önkormányzati választások tinnyei jelöltjeiről. Ennek érdekében a KÖRTVÉLYES következő lapszáma nem a tisztelt olvasóink által korábban már megszokott tartalommal fog megjelenni, azt kizárólag a tinnyei önkormányzati választással kapcsolatos információk és a jelöltek bemutatkozására tartjuk fenn.

Ezért szeretnénk felkérni minden tinnyei polgármester- és képviselőjelöltet, aki élni kíván ezzel a lehetőséggel, hogy bemutatkozó anyagát lapunknak

2019. szeptember 25. napjáig

a valasztas2019@tinnye.info e-mail címre vagy szerkesztőségünk postacímére küldje meg. A megadott dátumot követően nem áll módunkban sem bemutatkozó anyagot, sem a korábban leadott anyagon változtatást elfogadni egyik jelölttől sem.

Az anyag megjelenésével kapcsolatos műszaki elvárások a következők:

- legfeljebb 1500 leütés hosszú (szóközöket, írásjeleket is beleértve), a jogszabályoknak mindenben megfelelő bemutatkozó szöveg közismert formátumban (doc, docx, txt, odt stb.), a szöveg egy 58 x 180 mm méretű hasábon fog megjelenni;
- egy 685 x 685 képpont felbontású bemutatkozó kép (megjelenési méret: 58 x 58 mm) közismert formátumban (jpg, jpeg, png, gif stb.).

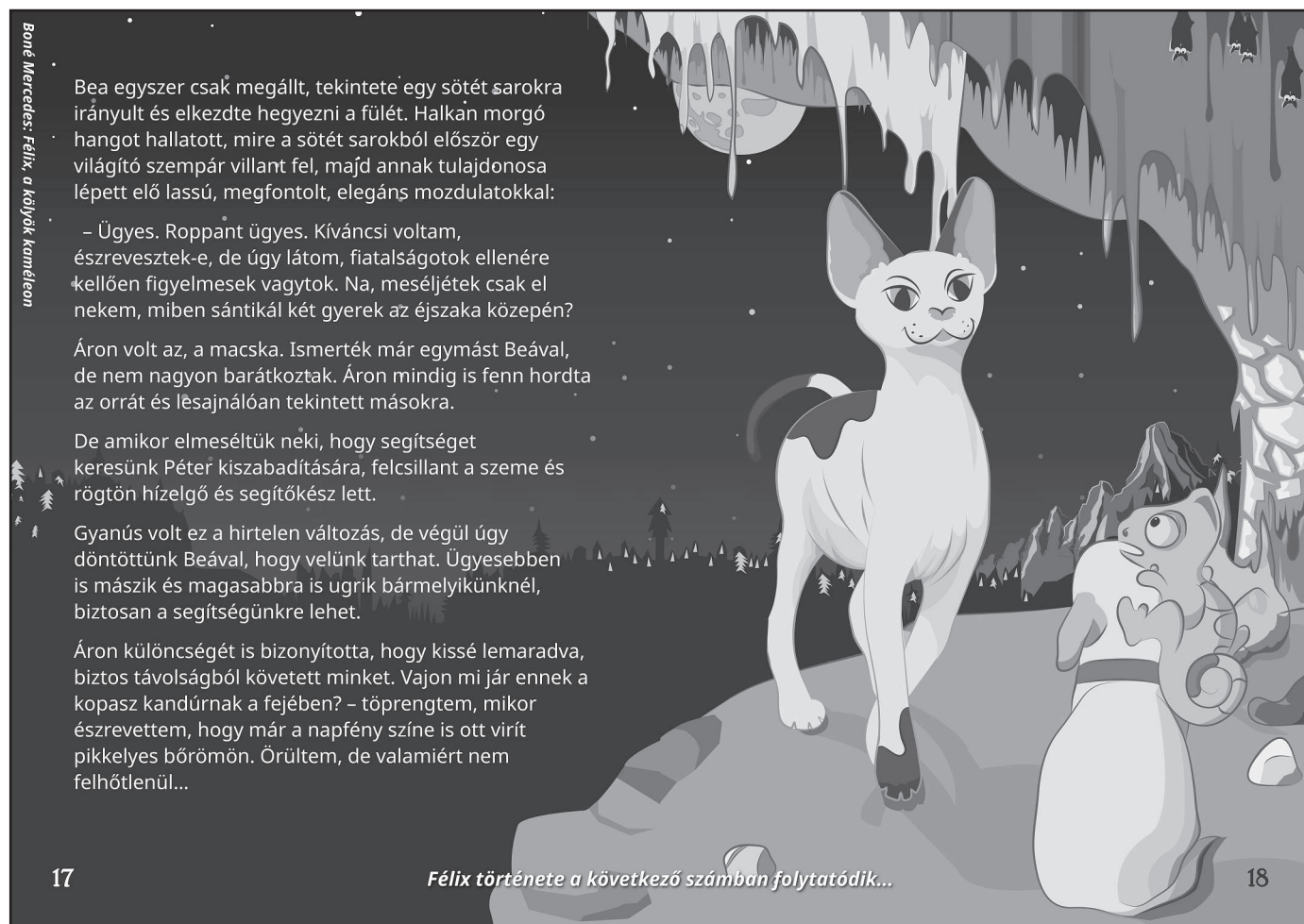
A jelölt által megküldött anyagot változtatás nélkül közöljük, azon nem javítunk vagy módosítunk.

Ha a jelölt esetleg nem az elvárt, a fentiek szerint részletezett formátumban küldi meg az anyagot, arra egy alkalommal e-mailben felhívjuk a figyelmét.

Ha az anyag a megadott határidőn túl érkezik, vagy a javítást követően sem felel meg az elvárt formátumnak, a megjelenést megtagadjuk.

Megjegyzés:

A jelöltek bemutatkozó megjelenése a „a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról” szóló, 2010. évi CLXXXV. törvény és a „választási eljárásról” szóló 2013. évi XXXVI. törvény szerint „politikai reklám”

Boné Meredek: Félix, a kőlyök kaméleon

Cikksorozatunkban helyi ismert és kevésbé ismert művészeket, értelmiségieket, gondolkodókat, ill. a tinnyei közösség által közismert/elismert embereket kérdeztünk Tinnyéről, az itteni életéről, nehézségekről, problémákról, megoldásokról, örömeikről.

Folytatjuk a „Tinnye, mint élhető falu” témáját. Tehát a kérdéseink:

1. Miért szeret Tinnyén élni?

2. Milyen változásra lenne szükség ahhoz, hogy Tinnye még élhetőbb legyen?

Fers Klára

Bábművész, a Figurina Animációs Kiszínpad egyik alapítója és művésze 1983 óta. A bábművészet széles skáláján játszik: a hagyományos bábokon kívül szívesen él formai újításokkal, a technika és a modern kor vívmányaiival, eszközeivel. Előadásaiiban főként a fantáziára épülő kéz- és tárgyjátékok szerepelnek. A Figurina alapítói kiemelkedő bábművészeti tevékenységükért 2010-ben állami díjban (Blattner Géza díj) részesültek. Kézműves foglalkozások keretében szívesen tanítja a tűzzománcozás technikáját a gyerekeknek.

Fers Klára

1. Ahogy a 10-es úton Budapest felől érkezve hetente többször autóval lekanyarodva Tinnye felé megélem: a fáknak innentől kezd érezhetővé válni az illata, párák lehelete, érezni a föld szagát, a fenyvek évszakonkénti más-más játékát, a forróságot hűvösséget a rétek-erdők változása szerint.

Minden ilyen utamon megfogalmazódik: igen, ez az első falu, ahol már érezni a természet közelségét, a csöndet. Ahová jó megérkezni. Szeretek esténként nagyot sétálni, szeretem, hogy közel a rét, erdő, mező, szántóföldek.

Szeretek beszélgetni a falumbeliekkel, szeretek állatokat nevelni, szeretem, hogy ezt itt tehetem. Tudok elmélyülni a hivatásomban, de van annyi gyerekzsivaj vagy munkazaj, amitől érzem, hogy él, nyüzsg a falu körülöttem.

2. Közösségi terekre: tágas művelődési házra, játszótérre, parkra, járdákra van szükség. Zebrára, vagyis biztonságos átkelőhelyekre. A kamionforgalom elterelésére. Több tájékoztatásra a falu vezetésétől a tervek, megvalósítások, pénzek ügyében.

Gajdó Delinke

A tinnyei PaThÁLIA Miniszínpad vezetője, végzettségét tekintve színész és újságíró. Sepsiszentgyörgyön született, Marosvásárhelyen, a Szentgyörgyi István Színművészeti Akadémián (ma Művészeti Egyetem) végezte tanulmányait. A Szatmárnémeti Északi Színház Harag György Társulatának volt színésze, de játszott Temesváron és Debrecenben is, 2001-ben költözött Tinnyére, azóta itt él családjával. Számos előadásban dolgozott romániai és magyar társulattal, de szerepelt TV filmekben is. Élete legnagyobb ajándékának két fiát tartja.

1. Tetszik a pozitív kérdésfelvetés, de azt gondolom, hogy nem mindenki azért él itt, mert ez volt élete álma. Tele van az élet döntési helyzetekkel, az ember mérlegel, vagy nem, de valami alapján (hirtelen felindulás, első benyomás, hosszas helyzetfelmérés...) határoz és bármilyenek is bizonyul ez az idő múlásával, megpróbálja az adott földrajzi, szociális, társadalmi, szellemi környezetben megtalálni a helyét. Habitus függő, hogy kinek milyen gyorsan

Gajdó Delinke

sikerül, egyáltalán sikerül-e. Nekem sok időbe telt. A csendet, környezetet, nyugalmat hamar megszerettem a nyüzsgő színházi élet után, de társaságra, közösségre évek múltán találtam. Először a PaThÁLIÁban, aztán a reformáros közösségben találtam meg a helyem, mindketőért hálát adok Istennek! Hiszem, hogy nem véletlenül kerültem ide. Itt van az itthon, Erdélyben az otthon. Azokért a barátokért, emberekért jó itt élni, akiket itt kaptam ajándékba, és akikkel együtt adhatunk, tehetünk valamit másokért.

2. Februárban volt 18 éve, hogy ide költöztem. Férjemnek már jóval korábban volt kapcsolata a faluval, itteni emberekkel, így, bár beköltözők vagyunk, mégsem teljesen idegenként cseppentünk Tinnye életébe. Ezt pozitívumként éltem/élem meg! Talán ennek köszönhetően nem éreztem azt, hogy nem, vagy nehezem fogadtak be/el.

Ami élhetőbbé tehetné ezt a falut, az az egymáshoz való viszonyulásunk. Tudom, hogy sokan vagyunk s sok félek, azt is látom, hogy ebben a sokféleségben rengetegen akarnak tenni a faluért, tősgyökeres tinnyeiek ugyanúgy, mint a pár éve ideköltözöttek, vagy egész friss lakók, mindenki a maga képessége, fontossági sorrendje szerint. Próbáljuk meglátni minden emberben, annak tetteiben a jót és örüljünk, ha bárki bármivel szebbé-jobbá akarja tenni Tinnyét. Nem könnyű, folyamatosan tanulom és is! :)

Geck Zsuzsanna

Drámapedagógus, matematika és dráma szakos gimnáziumi Waldorf tanár, négy kisfiú édesanyja. A Tinnyei Amatőr Társulat alapítója és az előadott darabok rendezője. Fontos számára, hogy a szereplők személyiségéből épüljön fel a karakter, szereti, ha a rendező munkája „láthatatlan”. Férje neves szobrászművész, 2009 óta élnek Tinnyén.

1. Miért szeretek Tinnyén élni? Néha szeretek, néha nem. Nagyon szeretem a kör- (folytatás a 5. oldalon)

Geck Zsuzsanna

nyezetet, a falu hangulatát, a gyerekkoromra emlékeztet. Bár a szüleim budapestiek, mégis egy kis faluban nőttünk fel a testvéremmel, amiért örökre hálás leszek nekik. Szerettem volna, ha az én gyerekeim is megélhetik ezt a fajta gyerekort, patakban játszani, biciklizni, a nagy kertben bogarászni. Ezt nagyon szeretem Tinnyében, hogy 30 km-re van a fővárostól, mégis megmaradt valódi falunak. A hátránya viszont pont ebből fakad, hogy kicsit elmaradott. Nincs normális járda, sehol egy zebra, illetve, ami a legfurább, hogy nincs játszótér, ahol a gyerekek összegyűlhetnek. A közlekedés is elég nehézkes kocsik nélkül, de azt gondolom, hogy a bája, amit szeretek benne, ezeknek a következménye is... Így tudott megmaradni olyan, amitől falu egy falu. Szóval ez az érzés kettős bennem.

Az itt élő emberekkel is hasonlóan vagyok. A többség nagyon kedves és befogadó, igazán mély és jó barátságokat tudunk szerezni az elmúlt 10 év alatt, illetve a boltban, gyógyszertárban vagy a hentesnél is egy nagy család részeseként érzem magam. Vannak dolgok, amiket viszont nem igazán tudok hova tenni. Persze nem könnyű együtt élni, de a gyűlölködés, rosszindulat, egymás szurkálása sosem vezetett jó megoldáshoz. Szerintem, aki itt él, mindenki jót akar a falunak, csak az érdekek nem ugyanazok.. Néha túl kell lépni önmagunkon vagy a sérelmeken, hogy feljebből nézzük az egészet, úgy talán könnyebb egymást is megérteni. Férjemmel közösen nyertünk egy pályázatot, amiből felépülhetett a Homokszobor Kiállítás.

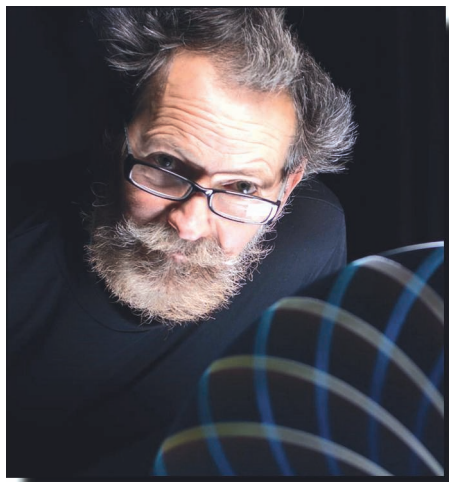
Most azon dolgozunk, hogy a művészet és a szervezett programok teret adjanak az embereknek, hogy közelebb kerülhesse-

nek egymáshoz, megismerjék azt a sok különleges embert, aki itt lakik a környéken és együtt élvezzék ezt a csodálatos helyet, amiben élünk.

2. Mitől lehetne jobb a falu? Az előző válaszomban vannak utalások erre, de ez egy nagyon összetett dolog. Szerintem minden az életben akkor tud jól működni, ha tisztelet, elfogadás és szeretet van. Nagy szavak, nem könnyű, de iránymutatónak jó lehet!

Lukácsi László

Magyarországon, de inkább külföldön ismert (Európa, Japán, USA) és több nemzetközi díjjal elismert üvegművész, a Magyar Művészeti Akadémia tagja. Természetihette üvegszobrait síküvegből – precíz ragasztással, csiszolással készíti. Műveivel többnyire közgyűjteményekben és galériákban találkozhatunk. A bajor erdőben található, nagy múltú üveges nyári akadémián kurzusokat tart, egyébként pedig szabadúszó művészként itthoni műtermében dolgozik.

Lukácsi László (fotó: Lukácsi Liza)

1. Nemrégén költöztünk ide, erre a csodálatos helyre, feleségemmel, Borbás Dorkával, egy kicsit távolabb a nagyváros zajától. Ez a jó levegőjű, nyugalmas hely ideálisnak tűnt az alkotó munkához. Szerettem ahogy körülvesz a természet. Jó hallgatni csendjét, hangjait: a madarak énekét, az egerészölyv távolbavesző vijjogását, alkonyatkor ahogy az őz riaszt, és meleg nyári estéken a tücskök fáradhatatlan ciripelését. Bármennyire is giccsesnek hangzik.

2. Szerintem a lakosságának és persze az önkormányzatnak szorosabban kellene fűzni a partneri viszonyt. Szimbiózisban lehetne együtt működni, hogy az ittlakók még inkább magukénak érezhessék

Tinnyét. Biztos vagyok benne, hogy sokan (ha már szükösek a pénzügyi források) társadalmi munkával is hozzájárulnának, amihez később – látván az elért eredményeket – még többen csatlakozhatnának. Hiszem, hogy az itt élők és az egyre jelentősebb számban itt letelepedők lelkesedése, tettvégya, amely környezetük jobbátételére irányul, ugrásszerű fejlődést hozhat, generálhat a falu életében. Kiváltképp ha ezt a környező településekkel együttműködve tesszük.

Pokrócz Enikő

Történelem, valamint magyar nyelv és irodalom szakos középiskolai tanár, 2009-ben költöztek Tinnyére. Drámatagozaton végzett Debrecenben, majd egyetemi éve alatt a Csokonai Színházban dolgozott. A Keleti István Művészeti Iskola titkára és tanára volt Budapesten, rendezett a helyi PaThÁLLA Egyesületnek (Csehov: A lánykérés, Zilahy: Szép Salamon Sári), segédkezett a Figurina Bábszínház Andersen drága bogarai című előadásánál. A 2017-ben Solymáron bemutatott Boldogság című musicalhez szöveggönyvet írt. 2015 óta a Piliscsabai Amatőr Színház Társulat vezetője, főként vígjátékokat játszanak, de nem állnak távol tőlük a komolyabb hangvételű darabok sem.

1. Budapest 9 évnyi zaja után a gyermekeinket már egy csendes, tiszta levegőjű falucskában szerettük volna felnevelni. Mi magunk is „vidéki gyerekek” voltunk, tudtuk, hogy milyen jó dolog a szabad levegőn biciklizni, túrázni, az utcán játszani a barátainkkal. Ezeket meg is találtuk Tinnyén. Barátságok, ismeretségek szövődtek a kicsi gyerekeink babakocsijának tologatása közben, majd együtt mentek a gyerekek az óvodába és mindhárom gyermekünknek továbbra is itt (is) vannak barátai. Számomra az egyik legfontosabb szempont, hogy orvosi rendelő, óvoda,

(folytatás a 5. oldalon)

Pokrócz Enikő

iskola legyen ott, ahová költözünk, és elérhető távolságban legyen a nagyváros. Sajnos, nem a tinnyei iskolát választottuk, pedig akkor már megvolt a csoda szép, új iskolaépület, ahová azóta is szívesen járunk, hiszen Eszti néni könyvtárába mindenki örömmel tér be. Rengeteg emberrel beszélgettem, és lassan megbarátkoztam a helyi „óslakosokkal” és betelepült „gyűntmentekkel”, akikkel azóta is szívesen állok meg egy-egy szóra, és nagyon örülök, hogy Tinnyén még divat egymásnak köszönni, megkérdezni, kivel mi van, ki hogy van. Bizony nagy kincs ez manapság, meg kell becsülnünk. Tinnye nagyon különleges hely, rengeteg tehetség, művészi vénával megáldott, tenni akaró ember lakja. Mindig elcsodálkozom, hogy olyan sok „jóem-

ber” van a faluban, akikkel jó együtt gondolkodni, teremteni valamit: legyen az helyi közösségnek előadás, gyerekprogram, koncert, homokszobor kiállítás vagy csak egy Mikulás-napi bölcsődei fellépés... Imádom, hogy van még postánk és gyógyszerárunk.

2. Ugyanakkor sok minden előtt értetlenül állunk és nagyon bosszantanak azok a dolgok, amiket meg lehetne oldani, de valahogy nálunk olyan nehézkesen megy. Pl. a helyi zeneoktatást nagyon fontosnak tartom, és örülök, hogy mások is így gondolták és addig küzdöttek, szervezkedtek, amíg sikerült idecsalogatni kiváló zenetanárokat a helyi gyerekeknek. Szívesen bicikliznék többet a környéken, Csabára, Perbálra talán megoldható lenne ke-

vés ráfordítással egy bicikliút. A gyerekek rengeteget ingáznak, nincs megoldva a vonattal, busszal való becsatlakozás a nagyvárosi vérkeringésbe. Ezért én minden stoppost felveszek. Az orvosi rendelők rendkívül méltatlan állapotban van, pedig óriási dolog, hogy van még saját házi orvos a faluban. Azt hiszem, jobban meg kellene becsülnünk Répási doktornőt... Nagyon örvendetes, hogy sok új utat kaptunk és öröm őket használni, de sajnálatos, amilyen állapotok uralkodnak a falu közepén ezen a téren. Látjuk, hogy a környező falvak hogyan fejlődnek. Nagyon örülnék, ha nálunk is csökkenne a falu belsejére és a kivezető utakra nehezedő forgalom- és zajszennyezés, és szépüljenek, épüljenek útjaink, sétáló utcáskáink.

ÉLETÚT-INTERJÚ

avagy Sanyi bácsi meséi, 4. rész

Érdekes történetek, pillanatok

Az ember életében történnek pillanatok, melyek a szomorúságot messzi elüldözik, sokszor megkacagtatnak sokakat, velem is megtörténtek ilyenek, mesélek néhányat ezekből. Egyszer, úgy 8 éves lehettem, amikor az erdőszélen lovagoltam, természetesen nyereg nélkül. Kiválasztottam Édesapám legszebbik lovát, felültem, rá és a Tisza töltésén lovagoltam, közben a bokrok mögül elém ugrott egy őz. Nem mentem vágóban, mégis, ahogy a ló leblokkolt, megállt, én a feje felett átrepülve, landoltam a szederindás bokrok közé. Ez nem is lett volna baj, ha a lábaimra bírtam volna állni, azok sajnos mozgásképtelenné váltak, szerencsém az volt, hogy a hűsleges lovam megállt. Beleirányítottam egy kiszáradt kubikgödörbe, a lovam megvárta, amíg felkapaszkodom a hátára, és hazavitt. Nem kellett, hogy irányítsam.

Máskor, amikor mentem iskolába, az árokszélen egy kis madár félig megfagyva üldögélt. Megsajnáltam szegényt, betettem a zsebembe, és úgy gondoltam (én kis naiv), hogy ott majd mire hazafelé megyek, felmelegszik és engedem elrepülni. Ám a sors nem mindig kegyes az emberhez, a drága kis pajtások elmondták

titkomat a tanító néninek (Jolánka néninek), aki megparancsolta: „Azonnal vidd vissza oda, ahonnan elhoztad!” – ami jó pár km-re volt onnan (a döntés ki tudja, helyes volt-e vagy sem).

Az iskola otthonunktól pár kilométer távolságra lehetett, általában a laposabb részeken a víz megfagyott, jókat lehetett a jégen korcsolyázni, ezt a visszatérő alkalmat kihagyni kár lett volna. Igen ám, az én elég sűrű balszerencsém közé tartozott, hogy beszakadt alattam a jég, és csurom vizesen rohantam haza. Bármennyire fáztam, az vigasztalt, hogy sok jó barát, osztálytárs mind ezt tette, igaz a tanyák lassan üresek lettek, amerre futottam, és nem mehettem sehová bemelegedni, mert a harmincas években kitelepítések voltak, sok iskolatársam családját kitelepítették az országból. Síró szemekkel búcsúztunk el tőlük, az egész osztály, mindannyian sokáig emlékeztünk szomorú sorsukról, országunkban talán évtizedeken át mindig volt valami, ami a nép „az istenadta nép” életét megkeserítette.

A hajógyárban volt egy igen vicces történet is, a Léces története. Misi bácsi igen jó hajóács, aki az ácsmunka mellett szinte minden volt, ahol szükség volt rá, mindenütt ott volt. Az 1950-es évek elején még a hajójavítóban az étkeztetés önálló volt, a megmaradt ételmaradékot odaadták az egyik dolgozónak, aki cserébe év végén egy hízott sertést adott érte az üzemnek. Misi bácsi vállalta a bölléri munkát, a hízó feldolgozását. Amikor a karácsony előtti egyik napon bekövetkezett a feldolgozása a hízott sertésnek, a főböllér annak rendje, módja szerint leszúrta szegény jószágot, és elengedte, hogy minden vére kicsöpögjön és a hús ne legyen véres. Ám a szegény jószág menekülni próbált, felállt. Misi bácsi kétségbe esve rohant utána, lécet kapott a kezébe, azzal akarta visszafogni a jószágot, ami sikertelennek bizonyult. A jószág egyenesen a Tiszába ugrott, a Tiszát átúszva a túldoldalt kötött ki, és ott esett össze. Misi bácsi azután csónakkal hozta vissza az ebédnek valót. Szépen feldolgozta, jó ebéd lett belőle. Ezért elnevezték őt Lécesnek.

(folytatjuk)

I. NEMZETKÖZI HOMOKSZOBOR KIÁLLÍTÁS

HOMOKSZOBORFESZTIVAL.COM I. NEMZETKÖZI HOMOKSZOBOR KIÁLLÍTÁS

ALKOSS SZABADON!

GYERMEKPROGRAMOK A KÖLTŐI VÁGYÓKNAK:
NEMEZ, TÖZZOMÁNC, GYÖNGY,
FESTÉS, LOGIKAI JÁTÉKOK

2019. AUGUSZTUS 19. HÉTFŐ 9 – 17 ÓRÁIG

- KÉZMŰVES PROGRAMOK AZ ALKOTMI VÁGYÓKNAK:
NEMEZ, TÖZZOMÁNC, GYÖNGY,
FESTÉS, LOGIKAI JÁTÉKOK
- HOGYAN KÉSZÜL EGY HOMOKSZOBOR?
ALKOTÓMŰHELY MONOSTORI FERENCCEL
- TÁRLATVEZETÉS GYEREKEKNEK
HUSZÁR ANNAVAL

9⁰⁰ – 11⁰⁰ LOVAGLÁS
SZIKRÁZÓ LÖTÉNYÉSZTŐ- ÉS SPORTEGYESÜLET

10⁰⁰ ÁLLATI JÓ BEMUTATÓ
TÓTH GÁBOR TINNYEI SÖLYMÁSSZAL

11⁰⁰ MIMÓ ÉS CSÍPEK AZ ERDŐBEN
BÁRMESE A KÖRNYEZETTUADATOSÁGRÓL

12⁰⁰ TŰCSÖK CITERAZENÉKAR
– HANGSZERBEMUTATÓ, KONCERT

13⁰⁰ CSILLANÓ MESEMŰHELY
– AZ ELRABOLT KIRÁLYNYSÁSZONY

14⁰⁰ CSÉPJADARÓ HIGYOMÁNYÖRZŐ EGYESÜLET
RENDKÍVÜLI TANÓRA BETYÁR MÓDRA

SZEPTEMBER VÉGÉN

SZT. MIHÁLY NAPI ÜNNEP A KÖLTŐK SZOBRÁINÁL
2019. SZEPTEMBER 28. SZOMBAT 16 – 22 ÓRÁIG

- MÉRLEGELÉS
– HOZZ MAGADDAL EGY APRÓ FEHÉR KAVICSOT

16⁰⁰ VERSEK TALÁLKOZÓJA
– HOZZ MAGADDAL EGY KEDVENC
VERSEDET ÉS MONDD EL A KÖLTŐ SZOBRÁNÁL

17⁰⁰ TÁRLATVEZETÉS ÉS KONCERT
– KÖZREMŰKÖDIK POKRÓCZ ENIKO

19⁰⁰ YOLK KONCERT
– MEGZENESÍTETT VERSEK ÉS SAJÁT DALOK

20⁰⁰ DJ DOROMBAL

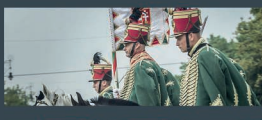

MEGEMLEKEZÉS

AZ ARADI VÉRTANÚK 170. ÉVFORDULÓJA
2019. OKTÓBER 6. SZOMBAT 14-20 ÓRÁIG

- KÉZMŰVES PROGRAMOK
- HUSZÁRFELVONULÁS
- SZAKMAI TÁRLATVEZETÉS
- A KODOBA BÉLA ZENEI TANHÓR KONCERTJE
- 170 MÉCSÉSE ELHELYEZÉSE A SZOBORKERTBEN

AZ ESEMÉNY VÉDNÖKE: EPERJES KÁROLY
KOSSUTH-DÍJAS ÉS JÁSZAI MARI-DÍJAS SZÍNŰVÉSZ,
A HALHATATLANOK TÁRSULATÁNAK DRÓKÓS TAGJA.

2086 TINNYE, PETŐFI U. 40.
TENISZKLUB, ÜNY FELÉ
A BELÉPÉS INGYENES!

nka
Nemzeti
Kulturális Alap

NYITVA 2019. NOVEMBER 1-IG
HÉTKÖZNAP 10⁰⁰ – 20⁰⁰
HÉTVÉGÉN 09⁰⁰ – 20⁰⁰

Moderáljuk
közösén Tinnye
forgalmát!
czmb.hu/palyazat

czmb

Hirdetés

Támogassa
a Körtvélyest!

HIRDESSZEN
LAPUNKBAN!

további információ:

tinnye.info/media
+36 70 415 2086

I. VILÁGHÁBORÚS
EMLÉKMŰVÜNK AVATÁSA
SZEPTEMBER 27-ÉN,
17 ÓRAKOR LESZ.

HELYSZÍN:
A MŰVELŐDÉSI HÁZUNK
RÉGI UDVARA, VAGYIS
A SZÉPEN MEGÚJULT
KOSSUTH KERT.

HŐSI HALOTTAINKRA
KULTURÁLIS
PROGRAMOKKAL
EMLEKEZÜNK.

AZ ÜNNEPSÉGRE
SZERETETTEL VÁRUNK
MINDEN RÉGI ÉS ÚJ
TINNYEI LAKOST.

MEGHÍVÓ

Mese a nyári
estékre

Kalandos történet
színes, A4-es oldalakon

✉ merci@czmb.hu

📄 czmb.hu/mese

☎ +36 30 434 7560

FÉLIX
A KÖLYÖK
KAMÉLFON

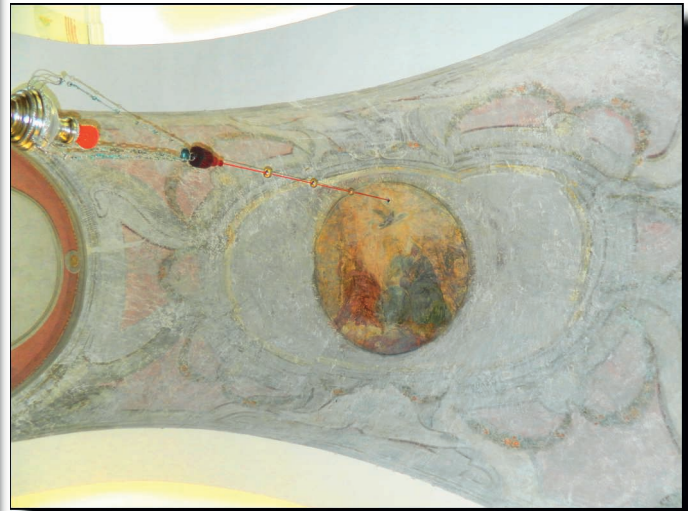
Boné Mercedes

Hirdetés

3. ábra, Belülről is megújult a templom (fotó: György Attila)

tinnye.info online:
www.tinnye.info
www.facebook.com/tinnye.info Like

4. ábra, A szentély boltozata
 felső kép: a restaurálás előtt (fotó: Ladányi Péter)
 alsó kép: a restauráció után (fotó: György Attila)

Kiadó: LogiSOL Kft. (2086 Tinnye, Bocskai u. 21., 13-09-158052) – a kiadásért felel: Ladányi Péter
 Felelős szerkesztő: Ladányi Péter, szerkeszto@tinnye.info – ISSN: 2559-9364 (nyomtatott)
 Letölthető (online) változat: <https://www.tinnye.info/kortvelyes/> – ISSN: 2559-9372 (online)
 tinnye.info online (internetes hírportál): <https://www.tinnye.info> és <https://facebook.com/tinnye.info>
 Hirdetésfelvétel: hirdetes@tinnye.info, +36 70 415 2086 – ÁSZF: <https://www.tinnye.info/media/>
 ©2019 LogiSOL Kft. Minden jog fenntartva – A hirdetések tartalmáért szerkesztőségünk felelősséget nem vállal.
 Várjuk olvasóink véleményeit, javaslatait levélben postacímünkön vagy a szerkeszto@tinnye.info e-mail címen.

